

Interessehensyn, men ogsaa paa deres Lister at faa betydende Folk, som kunne drage Vælgerne til sig, ganske særligt derimellem de Politikere, som man nødigt maa se glide ud af Rigsdagen.

Vi have derfor ment, det vilde være rigtigt at søge i saa stort Maal som muligt at begrænse Listerne til de eksisterende politiske Partier, men det vil selvfølgelig aldrig forhindre — og det er netop det, Valgnævnet skal staa frit overfor —, at enhver politisk Retning, som har nogen Betydning, skal kunne opstille sin Liste. Jeg er saaledes ingenlunde i Tvivl om, at Valgnævnet ved et kommende Valg straks vilde acceptere en Liste for det nationale Fremskridtsparti, som nu er under Opsejling. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) mener, at man da lægger Afgørelsen af, hvilke Lister der godkendes, i Hænderne paa det tidligere Folketing og ikke paa det, som skal vælges. Dette kan ikke undgaas, men jeg kan heller ikke tilkende denne Indvending nogen Gyldighed. Skulde jeg i al Korthed nu til Slutning angive, hvad vi have søgt at naa ved vort Forslag, er det for det første det, at det umiddelbare Forhold mellem Rigsdagsmænd og Vælgere i det største Maal bevares gennem de Rigsdagsmænd, det store Tal, som vælges i Enkeltmandskredse, og at man samtidig gennem Listevalg faar en Sættelse af Folketinget, som giver et paalideligt Udtryk for den Tilslutning, Partierne have ude i Landet, og endelig, at dette naas gennem Forholdstalsvalg paa et Grundlag, hvor Forholdstalsvalgmaaden virkelig kan komme til sin Gyldighed ved, at den bygges paa Afstemning fra Vælgerne hele Landet over. Endelig lægger jeg ganske vist Vægt paa, at man sætter Vælgerne i Stand til at støtte deres Parti uden at stemme paa en Kandidat, som de i og for sig slet ikke ønske at faa ind som Repræsentant for deres Parti. Dernæst lægger jeg Vægt paa, at det giver Sikkerhed for at bevare de betydende Medlemmer, som findes i Rigsdagen, og endelig, at den Omlægning af Valgkredsene, som man stadig maa ønske at have Udvej til, og den Formindskelse af Valgkredsene, som Forslaget forudsætter, den er der banet Vej for, saa snart man gaar over til Forholdstals-

valgmaaden. Thi saa meget er sikkert, at det, som hindrer saavel en Omlægning som en Reduktion af Valgkredsens Antal, er slet og ret det, at enhver Omlægning og enhver Reduktion ville, naar Valgordningen kun er bygget over Enkeltmandskredse, ganske forskyde den Valgindfyldelse, de forskellige Partier have. Det kommer man helt bort fra, idet denne Valgindfyldelse bevares gennem det supplerende Listevalg. Saa er der endelig en væsentlig Hindring for altid at faa en saadan Ændring, som gaar til Omlægning eller til Reduktion. Det er denne, at dermed vil i Regelen følge, at en Del af de Rigsdagsmænd, som sidde i det Ting, der skal vedtage et saadant Forslag, vil glide ud. Det er ganske udelukket her, hvis man i det påsende Maal forhøjer Tallet paa Mandaterne samtidig med, at man gaar til den nye Valgordning, thi da vil ethvert Parti være i Stand til at bevare for Rigsdagen de Medlemmer, der sidder inde med. Jeg kan derfor overfor den Hovedindvending — saaledes opfattede jeg den —, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) har fremsat mod vort Forslag, sige, at jeg tror, den gælder ikke. Hans Hovedindvending er, at det er politisk ugørligt at reducere fra 114 til 90. Af de Grunde, jeg har angivet, er det netop i høj Grad politisk gørligt og i det hele taget noget, man overhovedet maa finde Vej til, hvis man ikke skal staa overfor et stadig voksende Antal Folketingsmandater.

Naar jeg derefter ganske kort skal omtale det Forslag, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds har stillet, og som paa væsentlige Punkter stiler mod det samme, som det af det ærede Medlem for Frederiksberg 1ste Valgkreds (Ellinger) og mig stillede Forslag, saa gaar det jo ud paa, at der kun stemmes paa Kreds-Kandidaterne, og at Tilslutningen til hvert Partis Liste da bestemmes af den samlede Tilslutning, som Partiets Kandidater have faaet i Kredsen. For at begrænse Listernes Tal gaar saa det ærede Medlem ud fra, at kun det Parti, som faar en kredsvalgt Repræsentant, kan faa Del i Supplementsvalget. Endelig foreslaar han, at Tallet paa Kredsen fra første Færd skal være 128, medens Supplementsmandaternes Tal skal være variabelt. Mod